

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 016170 16 Uvp
Banjaluka, 4.10.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Snežane Crnojević, u upravnom sporu po tužbi J. D. iz D., Opština P. (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj: 16-03/4-1-6-560-1192/13 od 11.2.2015. godine Ministarstva... (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu revizije rješenja o prizatom svojstvu RVI i pravima po tom osnovu, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 016170 15 U od 10.12.2015. godine, u sjednici vijeća, održanoj dana 4.10.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o Ź e n j e

Pobijanom presudom uvažena je tužba i poništen osporeni akt tuženog, poblizje označen u uvodnom dijelu ove presude, a njime je, u postupku revizije, poništeno rješenje Odjeljenja... Opštine P. broj: 07-560-111/11 od 19.11.2011. godine i riješeno na način da se tužiocu utvrđuje svojstvo RVI VIII kategorije, sa 40 % vojnog invaliditeta, po osnovu oboljenja, ispoljenog za vrijeme vršenja vojne dužnosti u ratu, sa pravom na ličnu invalidninu u visini od 9 % od osnovice, počev od 1.9.2011. godine, pa nadalje. Poništenim rješenjem tužiocu je i dalje priznat status RVI V kategorije, sa 70 % vojnog invaliditeta po osnovu pogoršanog oboljenja u toku angažovanja u OS VRS, sa pravom na ličnu invalidninu, počev od 1.9.2011. godine.

Uvaženje tužbe sud je obrazložio razlozima da nije pravilno postupio tuženi kada je svoju odluku zasnovao na Nalazu i mišljenju Drugostepene ljekarske komisije broj: 39/15 od 5.2.2015. godine, koja je utvrdila da se kod tužioca radi o srednje teškom obliku nefritisa, sa visokim krvnim pritiskom, pa ga je cijenila po T-276-b-70 % i pri tome odredila udio vojnog invaliditeta u procentu od 40 %, a iz razloga što taj nalaz nije dovoljno jasan i obrazložen, jer su uticaji spoljašnjih faktora dati uopšteno, a ne konkretno za tužioca, označavajući ih kao loše uslove života u toku učešća u OS VRS, ne konkretizujući koje su to okolnosti u kojima je tužilac vršio vojnu službu, kojim fizičkim naporima je bio izložen, da li je adekvatno liječen, a sve imajući u vidu da se oboljenje tužioca ispoljilo u toku učešća u VRS kao akutno, nakon čega je došlo do pogoršanja bolesti, te iako je liječen, došlo je do funkcionalnog oštećenja bubrega, koje je dalje dovelo do ispoljavanja visokog krvnog pritiska i pojave gojaznosti. Sud je posebno naglasio da nije cijenjeno da je tužilac obolio sa 27 godina života i da se bolest u akutnom obliku ispoljila nakon skoro četiri godine ratovanja, a što sve komisija nije cijenila u smislu objektivnih parametara, tako da je izostalo i konačno obrazloženje zbog čega je udio vojnog invaliditeta određen u procentu od 40 %. Nižestepeni sud je posebno cijenio navode tuženog u odgovoru na tužbu da nije prihvatljivo rješavanje tužbe na osnovu javne rasprave iz razloga što se radi o postupku revizije, koji je u isključivoj nadležnosti tuženog i da se u pravilu spor,

shodno članu 29. stavu 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS) rješava na podlozi činjenica, koje su utvrđene u upravnom postupku, te kako podaci u spisu, ne pružaju pouzdan osnov za donošenje presude u punoj jurisdikciji, prijedlog tuženog nije prihvaćen.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tuženi pobija njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Ukazuje da je nižestepeni sud neosnovano uvažio tužbu, ne prihvatajući činjenične i pravne zaključke tuženog, jer tuženi odluku donosi na osnovu nalaza i mišljenja ljekarske komisije, a postupio je u izvršenju prethodne presude nižestepenog suda i pribavio Nalaz i mišljenje broj: 39/15 od 5.2.2015. godine Drugostepene ljekarske komisije, koji je dovoljno obrazložen i u pogledu ocjene srednje teškog oblika nefritisa i udjela vojnog invaliditeta. Zbog toga nije jasan razlog nižestepenog suda da takav nalaz nije dovoljno obrazložen, jer faktori, kojima je bio izložen tužilac, su potpuno isti onim faktorima, kojima su bili izloženi ostali pripadnici njegove vojne pošte, tako da je ostalo nejasno šta to komisija treba opisati u vezi sa nepovoljnim uslovima. Posebno naglašava da je ispoljena bolest bubrega kod tužioca endogena, a takvu ocjenu prihvatio je i Vrhovni sud Republike Srpske u presudama broj: 11 0 U 010425 13 Uvp od 26.11.2015. godine i broj: 11 0 U 009857 13 Uvp od 24.9.2015. godine. Neprihvatljivim smatra i razloge u vezi prijedloga iz odgovora na tužbu da sud donese presudu u sporu pune jurisdikcije, jer je predviđena takva mogućnost članom 29. ZUS, kao i održavanje rasprave, propisano članom 25. istog propisa. Predložio je da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači i tužba odbije, eventualno ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje, sa uputama da taj sud održi usmenu raspravu i predmetnu upravu stvar riješi u sporu pune jurisdikcije.

Tužilac nije dao odgovor na zahtjev, iako je o tom pravu poučen dopisom nižestepenog suda od 29.1.2016. godine, koji mu je uručen uz zahtjev tuženog dana 6.2.2016. godine.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu i spise predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom uvažena tužba i osporeni akt tuženog poništen, za što su od strane nižestepenog suda dati valjani razlozi, koje tuženi nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Nesporno je da je tužilac u toku službe u VRS zadobio oboljenje bubrega, od kojeg se liječio od strane nefrologa u Banjaluci i na VMA Beograd, te je oboljenje kvalifikovao kao akutno, nakon čega su uslijedile i komplikacije u obliku oštećenja funkcije bubrega, što je dovelo do povišenog krvnog pritiska, pa je tako Nalazom i mišljenjem Prvostepene ljekarske komisije broj: 103/11 od 29.9.2011. godine utvrđeno da tužilac boluje od hroničnog glomerulonefritisa, uz nefrogenu hipertenziju i hipertenzivnu anginopatiju. U to vrijeme nije nađena kalkuloza, niti hidro nefroze, ali je utvrđena redukcija parenhima oba bubrega. Imajući u vidu da tužilac ima 27 godina života, vrstu dužnosti koju je obavljao u VRS i da se oboljenje javilo u VRS i pri kraju rata, nije primijenjen član 10. Pravilnika, te je na tom nalazu zasnovano prvostepeno rješenje, doneseno u postupku prevođenja.

U postupku revizije pribavljen je nalaz i mišljenje Drugostepene ljekarske komisije broj: 379/13 od 25.4.2013. godine, koji je ocijenjen od strane nižestepenog suda u presudi broj: 11 0 U 012144 13 U od 11.12.2014. godine, kao nepotpun, nejasan i nedovoljno obrazložen, zbog

čega je tom presudom poništen raniji akt tuženog od 30.4.2013. godine, jer ga je tuženi nekritički preuzeo, tako da su odlučne činjenice ostale nepravilno i nepotpuno utvrđene.

U ponovljenom postupku revizije tuženi je pribavio Nalaz i mišljenje Drugostepene Ljekarske komisije broj: 39/15 od 5.2.2015. godine, koji je u cijelosti prihvatio, a ta Ljekarska komisija je oštećenje organizma tužioca cijnila po T-276-b-70%, po osnovu Srednje teškog oblika nefritisa, sa visokim krvnim pritiskom, koji je posljedica oboljenja bubrega, koje je verifikovano u toku učešća u OS VRS, tako da je nesporno i utvrđeno da je usljed oboljenja, od kojih je tužilac liječen u toku učešća zaostalo funkcionalno oštećenje bubrega, koje je dovelo do ispoljavanja visokog krvnog pritiska, koji, uz sadašnju izrazitu gojaznost, predstavlja zdravstveni problem, pa je i zaključila da je to pokazatelj da se radi o metaboličkom poremećaju, koji je prvi put ispoljen u toku učešća u VRS, kao napad bubrega, uzrokovan kamencima, te je u srazmjernom odnosu cijnila endogene i egzogene faktore. Među egzogenim faktorima označeni su loši uslovi života u toku učešća u OS VRS.

Srednje teški oblik nefrita, prema Listi procenata vojnog invaliditeta, kao sastavnom dijelu Pravilnika o utvrđivanju procenata vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 22/93), označen kao T-276-b, postoji ako je lako povećana azotna retencija, hipertenzija i izražene promjene na očnom dnu, gdje je invaliditet propisan u visini 60 do 80 %, dok teški oblici nefrita postoje u slučaju azotne retencije, masovnih i rezistentnih edema, teške hipertenzije sa uvećanjem srca, edemom papile optičkog živca, te je invaliditet određen od 80 do 100 %, II grupa.

U nalazu i mišljenju Drugostepene Ljekarske komisije od 5.2.2015. godine je konstatovan visok krvni pritisak, kao posljedica oboljenja bubrega, što je dovelo do gojaznosti, ali se laboratorijski nalazi posebno ne očitavaju, niti se ukazuje zašto nije pravilan Nalaz Prvostepene Ljekarske komisije, koja je ukazala i na anginopatiju, uzrokovanu visokim krvnim pritiskom, što sve ukazuje da nalazi, koji su urađeni u postupku ocjene vojnog invaliditeta, nisu potpuni, a samim tim ni dovoljno obrazloženi. Kada sve te činjenice nisu razjašnjene, posebno kada nema izjašnjenja Ljekarske komisije da li je lako povećana azotna retencija, ili se radi o masovnoj azotnoj retenciji, da li ima izraženih promjena na očnom dnu i da li je visoka hipertenzija poprimila teške oblike sa uvećanjem srca, što su sve odlučne činjenice za pravilnu ocjenu vojnog invaliditeta, a sve imajući u vidu da je tužilac, zbog svih komplikacija cijenjen sa 70 % vojnog invaliditeta i bez primjene Pravilnika, a da je u postupku revizije prvostepenog rješenja došlo do znatnog smanjenja vojnog invaliditeta i prava po tom osnovu, to je pravilan zaključak nižestepenog suda da se na takvom nalazu nije mogao zasnovati osporeni akt tuženog.

Zbog navedenog, a uvažavanjem i svih razloga pobijane presude, navodi zahtjeva se ukazuju bez osnova, pa kako se u osporenoj presudi nije ostvario nijedan osnov iz člana 35. stav 2. ZUS, isti je odbijen, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Snežana Crnojević

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić